

ENERGIAÜGYI MINISZTERIUM
KÖRNYEZETVÉDELMI HATÓSÁGI ÜGYEKÉRT FELELŐS HELYETTES ÁLLAMTITKÁR

Iktatószám: KHFF/9065-15/2025-EM

Ügyintéző: dr. Kis Krisztián Péter
Pongó Veronika
Hermann Violetta
Novák Zalán
Szaniszló Nikolett Anna

A Nógrád Vármegyei Kormányhivatal NO/KVO/117-77/2025. iktatószámú határozatát Bátorterenyre Város Önkormányzata (3070 Bátorterenyre, Városház út 2.) által benyújtott fellebbezés alapján felülvizsgáltam.

HATÁROZAT

Az elsőfokú határozatot **megsemmisítem**.

A határozattal szemben fellebbezésnek nincs helye. A határozat a közléssel véglegessé válik. A határozattal szemben **a közléstől számított 30 (harminc) napon belül közigazgatási per indítható a Budapest Környéki Törvényszéknél**. A keresetlevél benyújtására nyitva álló határidőt az ítélkezési szünet nem érinti. A keresetlevelet a Nógrád Vármegyei Kormányhivatal Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Hulladékgazdálkodási Főosztályánál – a Budapest Környéki Törvényszékhez címezve – kell benyújtani. A jogi képviselővel eljáró fél, valamint a belföldi székhellyel rendelkező gazdálkodó szervezet a keresetlevelet elektronikus úton, az e-papír szolgáltatás igénybevételével köteles benyújtani, a <https://epapir.gov.hu/> oldalon keresztül a digitális államról és a digitális szolgáltatások nyújtásának egyes szabályairól szóló 2023. évi CIII. törvény alapján. A keresetlevél benyújtásának a határozat hatályosulására halasztó hatálya nincs, de a keresetlevélben azonnali jogvédelem kérhető. Ha egyik fél sem kéri tárgyalás tartását, és azt a bíróság sem tartja szükségesnek, a bíróság az ügy érdemében tárgyaláson kívül határoz. Tárgyalás tartása a keresetlevélben kérhető, ennek elmulasztása miatt igazolásnak nincs helye. A közigazgatási per eljárási illetéke 30 000 (harmincezer) Ft. A felet az eljárásban tárgyi illetékfeljegyzési jog illeti meg.

INDOKOLÁS

A Nógrád Vármegyei Kormányhivatal Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Hulladékgazdálkodási Főosztálya, mint területi környezetvédelmi hatóság (a továbbiakban: elsőfokú környezetvédelmi hatóság) 2025. április 24. napján kelt, NO/KVO/117-77/2025. iktatószámú határozatában (a továbbiakban: Határozat) a SungEel Hitech Hungary Kft. (székhely: 2310 Szigetszentmiklós, ÁTI Sziget Ipari Park 48., KÜJ: 103 601 399, Adószám: 26200774-2-13, KSH száma: 26200774-3832-113-13, Cg.: 13-09-190570; a továbbiakban: Kérelmező) által benyújtott kérelem alapján lefolytatott környezeti hatásvizsgálati eljárásban a Bátorterenyre, Hatvani út 2. (941/35 hrsz., KTJ: 102 890 980, EOVS koordinátái: X= 294975, Y= 707726) szám alatti telephelyen akkumulátorgyártásból származó veszélyes és nem

veszélyes hulladék gyűjtési, előkezelési és hasznosítási tevékenység kapacitásbővítésére környezetvédelmi engedélyt adott.

A Határozattal szemben Bányaterenye Város Önkormányzata (3070 Bányaterenye, Városház út 2., képviseli: dr. Baracz Vilmos egyéni ügyvéd, a továbbiakban: Fellebbező) elektronikus úton a Budapest Környéki Törvényszéknek címzett keresetlevelet terjesztett elő, melyben kérte a Határozat megsemmisítését. Fellebbező a keresetlevélben kérte, hogy jogorvoslati kérelemét egyúttal fellebbezésként is vegye figyelembe az elsőfokú környezetvédelmi hatóság.

Fellebbező fellebbezésében előadta, hogy a Kérelmező hatályos cégkivonatában tevékenységként csak a veszélyes hulladék gyűjtése szerepel, a veszélyes hulladék feldolgozása nem, valamint, hogy a hatásvizsgálati eljárás keretében az elsőfokú hatóság „csupán formális megkereséseket” intézett a megkeresett szervekhez, de nem rendelt ki olyan szakértőket, akik a Kérelmező által előadottak valóságát ellenőrizhették volna.

Sérelmezte, hogy Fellebbezőt ügyféli jogállása ellenére mellőzték az eljárásból és helyette az ügyféli jogokat Pásztó Város Önkormányzatának jegyzője gyakorolta. Vitatta a Határozat 54. oldalán szereplő megállapítását, miszerint a hatósághoz ne érkezett volna ügyféli jogállás megállapítása iránti kérelem, mivel álláspontja szerint Fellebbező működésével az elsőfokú hatóság tisztában volt, őt ügyfélként be kellett volna vonnia az eljárásba. E körben hivatkozott az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 10. § (1)-(2) bekezdéseire, valamint a környezeti hatásvizsgálati és az egységes környezethasználati engedélyezési eljárásról szóló 314/2005. (XII. 25.) Korm. rendelet [a továbbiakban: 314/2005. (XII. 25.) Korm. rendelet] 1. § (6b) bekezdésére. Előadta, hogy hiába kérte Bányaterenye Város jegyzője az ügyből való kizárását, Fellebbező törvényes képviselőre kizárólag a polgármester jogosult, így az önkormányzat nevében a kizárás kérésére a jegyzőnek nem volt lehetősége. Előadta, hogy a jegyző félreinformálta a polgármestert, és nem tájékoztatta arról, hogy „kvázi vétőjoga van” a hatósági eljárásban, és amennyiben él ezzel a vétő jogával, akkor a tényállást szakértők bevonásával kellett volna tisztázni az elsőfokú hatóságnak. Álláspontja szerint a jegyzői eljárások mindkét település vonatkozásában törvénysértő, hiszen egyik jegyző sem minősül sem Bányaterenye, sem Pásztó Város törvényes képviselőjére. Ennek alátámasztásául hivatkozott a Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvény 41. § (3) bekezdésére.

Kifogásolta, hogy az elsőfokú környezetvédelmi hatóság jogszabálysértő módon minősítette a Határozatot véglegesnek, mivel a Határozat jogorvoslati kiiktatása – szintén jogsértő módon – egyúttal fellebbezési jogot is megnyitott az ügyfelek számára. Amíg a jogorvoslati határidő nem telt le a határozatot nem lehet véglegesnek minősíteni, mivel az Ákr. 82. § (2) - (4) bekezdései szerinti feltételek még nem következtek be. Ezért szerint az elsőfokú hatóság jogsértő módon sem a fellebbezésre utaló jogorvoslati kiiktatást nem adott a Fellebbezőnek, sem a véglegesnek minősített határozattal szembeni keresetindításra irányuló jogorvoslati tájékoztatást nem adott. Mindezekre figyelemmel kérte, hogy keresetlevelét tartalma szerint fellebbezésként is vegye figyelembe a hatóság, figyelemmel a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 40. § (9) bekezdésére.

Fellebbező fellebbezésének [4]-[5] bekezdéseiben hivatkozott arra, hogy a környéken lakók több alkalommal a lég- és ivóvíz szennyezettséggel kapcsolatos panaszokat fogalmaztak meg, illetve az elmúlt években több havária, ipari baleset is történt, melyek miatt az elsőfokú környezetvédelmi hatóság mint területi környezetvédelmi hatóság ideiglenesen meg is tiltotta

az ipari tevékenység végzését és a balesetek körülményeinek feltárása iránt büntetőeljárás van folyamatban.

Fellebbező előadta, hogy a környezetvédelmi engedély kiadása során az elsőfokú hatóság figyelmen kívül hagyta azt, hogy évi 2.000 tonna elektromos akkumulátor „gyűjtése” során a Kérelmező veszélyes hulladéknak minősülő szennyvizet keletkeztet, amely a Kérelmező által megadott mértéknél mintegy ezerszeres mértékű szennyvizet hoz létre. Erről a Kérelmező, illetve az eljárásban benyújtott környezeti hatástanulmány nem tesz említést. Fellebbező hivatkozott arra, hogy jogszabálmódosítás miatt a közeljövőben az anód kivételével valamennyi akkumulátoripari hulladék veszélyes hulladéknak minősül majd. Kérelmező ugyanakkor a jelenleg hatályos szabályozás szerint is veszélyes hulladékot kezel, felhasznál, szétszerel és ledarál. 2.000 tonnát (gyűjt) + 4000 tonnát (szétszerel és ledarál). A veszélyes hulladék kezelésének álláspontja szerint nem a város szinte mértani közepén, egy regionális jelentőségű felszíni folyóvíz (Zagyva folyó), és körülbelül 40 ezer ember ivóvízbázisának közvetlen szomszédságában van a helye. Az elsőfokú környezetvédelmi hatóság figyelmen kívül hagyta a környezetvédelmi engedély megadásakor azt is, hogy a környezeti hatástanulmány szerint egy túlnyomó részben veszélyes hulladék feldolgozását végző telephelyre adott ki környezetvédelmi engedélyt, miközben tényállás tisztázási kötelezettségének nem tett eleget, a Határozat mind szakmailag, mind jogilag megalapozatlan.

A fellebbezés [6] bekezdésének 3-4. pontjaiban munkavédelmi szempontból is kifogásolta a Határozatot. Előadta, hogy a Határozatban megjelölésre kerül gyalogos és targoncaközlekedésre szolgáló terület is, azonban a Határozat nem tartalmaz a gyalogos és targoncaközlekedésre vonatkozó szabályokat, miközben bontási és feldolgozási területen a targoncák külső területre nem járhatnak ki, mivel annak során a veszélyes hulladék kategóriába tartozó port elhullajtják és a környezetbe kijuttatják. Kifogásolta, hogy az elsőfokú környezetvédelmi hatóság nem vizsgálta meg, hogy a padlózat milyen tulajdonságokkal bír, annak ellenére, hogy modulok és cellák gépi vágására szolgáló berendezéseknél az engedély kiadásának lényeges szempontjai ezek milyensége és minősége. Nem derül ki az engedélyből, hogy a gépi vágóberendezésekhez milyen padozat, járófelület társítható.

Fellebbező a fellebbezése [6] bekezdés 5. pontjában kifogásolta, hogy az elsőfokú környezetvédelmi hatóság nem vizsgálta a darálógépek és az RTD berendezések minősítéseit, megfelelőségi tanúsítványait, ennek megállapítására szakhatóságot nem vont be. Hivatkozott arra, hogy tudomása szerint ezek a berendezések az Európai Unión kívül kerültek legyártásra, így a vonatkozó jogszabályok értelmében megfelelőségi tanúsítvánnyal kell rendelkezniük. A Határozat nem tartalmaz megállapítást a berendezések biztonságtechnikai szempontú megfelelőségére, annak ellenére, hogy a darálás során a feldolgozásra kerülő modulok, cellák a felépítéséből eredően por képződik. Véleménye szerint köztudomású tény, hogy az ilyen éghető anyagok porképződése robbanásveszélyes közeget hoz létre, így elektrosztatikus szikra, vagy elektromos zárlat esetén közvetlen robbanásveszély és robbanás alakul ki, ezért a megfelelőségi tanúsítvány kiadása során a bevizsgálás alapfeltétele valamennyi részegységnek (villanymotor, szállítórendszer, porelválasztó rendszer, stb.) robbanásbiztonsági vizsgálat és dokumentáció elkészítése.

Fellebbező kifogásolta továbbá, hogy a fekete-fehér öltöző kialakítása kapcsán a Határozat pusztán általános megállapításokat tartalmaz. Figyelembe kellett volna venni, hogy a külső öltözőben történő átöltözés szabálytalan, mivel a munkavállalónak a fehér öltözőben kell átöltöznie. A védőruhát felvéve a fekete öltözőben lép be a munkaterületre, majd munkát végez.

Étkezés, dohányzás megkezdése előtt a fekete öltözön, majd a fehér öltözön a vonatkozó szabályok szerint lép ki az épületből. Hivatkozott arra is, hogy az elsőfokú környezetvédelmi hatóság nem vizsgálta a dolgozói létszámot a vezetékes ivóvíz felhasználása vonatkozásában, ami pedig befolyásolja a csatornahálózatba jutó szennyvíz mennyiségét. A szennyvíz mennyisége az akkumulátorok semlegesítése során alkalmazott sós vizes lemerítési technológia értékelése során bír kiemelt jelentőséggel. Kifogásolta, hogy semmilyen vízfogyasztási és kommunális szennyvíz keletkezési adatokat nem tartalmaz a Határozat, annak ellenére, hogy a telephely rendelkezik működő szennyvíz-mérő órával.

Fellebbező szerint az üzemidő és dolgozói létszám vonatkozásában az elsőfokú hatóság elmulasztotta megtenni azokat a megállapításokat, amelyeket társhatóság bevonásával kellett volna alátámasztani. A Határozat nem tartalmaz előírást vagy megállapítást a munkavállalók orvosi vizsgálatának rendjére.

Fellebbező előadta, hogy a munkaterület a szállópor miatt robbanásveszélyesnek minősül, így csak speciális elektromos fűtőberendezések alkalmazhatók. A Határozat erre vonatkozó megállapítást, illetve előírást nem tartalmaz. Hiányolta a tárgoncák robbanásbiztonsági megfelelőségének vizsgálatát is. A telephely anyag- és energiafelhasználása vonatkozásában kifejtette, hogy az elsőfokú hatóság nem vizsgálta az évente keletkező több ezer tonna nagyságrendű intermediér anyagoknak az Európai Parlament és a Tanács 1907/2006/EK rendelete (a továbbiakban: REACH rendelet) rendelkezéseinek való megfelelőségét. Nem tűnik ki a Határozatból, hogy a megmunkálás során keletkező intermediér anyagok (pl. darálék) bejelentésre került-e az Európai Vegyianyag Ügynökségnek. Álláspontja szerint a Határozat nem tartalmazza a REACH rendelet 3. cikk 18. pont, 17. cikk, 24. cikk, 35. cikk, 49. cikkben, 57. cikkben és 62. cikkben foglalt követelmények vizsgálatát.

A Határozat 7. oldalán szereplő „jövőben tervezett technológia” rész vonatkozásában hiányolta a tárolóeszközök minősítését, típusának meghatározását, valamint a kimosás elleni védelemre vonatkozó határozati előírásokat.

Fellebbező álláspontja szerint az előkezelés során az alumínium darálása a fokozott robbanásveszély miatt szigorúan tilos. Indokolása szerint valótlan az a Határozatban is szereplő technológiai leírás, mely szerint a jelly roll átmenetileg sem kerül tárolásra a telephelyen, hanem közvetlenül kerül adagolásra a darálóba. Ehhez elsődlegesen a környezetvédelmi hatóságnak meg kellett volna állapítania, hogy milyen darálóberendezés és mekkora kapacitás teszi lehetővé a tárolás nélküli adagolást. Fellebbező szerint irreális, hogy 10-20 tonna/kamion beszállítással egyidejűleg rövid időn belül ledarálásra kerüljön a jelly roll. Amennyiben ez az elsőfokú hatóság szerint mégis lehetséges, akkor ennek pontos módját részleteznie kellett volna a Határozatban. Előadta, hogy a Határozatban és a Kérelmező hatástanulmányában szereplő technológiai leírás szó szerint egyezik kegy mással, az elsőfokú hatóság azt alapos vizsgálat és fenntartás nélkül megismételte. Szakmai és környezetvédelmi szempontból nem elfogadható az, hogy a három feldolgozásra kerülő anyag (anód, katód, jelly roll) a technológia hasonlósága okán együtt kerül bemutatásra. Fellebbező szerint a három anyag eltérő, így a környezetvédelmi engedélyben ezeket típusonként külön-külön kellene elemezni és értékelni.

Fellebbező hiányolja, hogy a Határozat nem tartalmazza azt, hogy az aprító-zúzó gép és annak szállító rendszere milyen IP fokozattal rendelkezik a kiporzás megelőzése végett. Hiányolta továbbá az RB fokozat megjelölését az alkalmazott gépek, berendezések körében. Az elektromos akkumulátorok szétszerelése, darálása során gyúlékony gázok szabadulhatnak fel,

porképződéssel, hőhatással, szikraképződéssel és vegyi reakciókkal jár, amelyek robbanás veszélyes helyzetet teremthetnek elő. Ezért az elsőfokú hatóságnak vizsgálnia kellett volna, hogy a gépek és berendezések robbanásbiztos kivitelben és minősítéssel működnek, azaz szikravédett motorok hajtják, zárt burkolatúak, robbanásbiztosak a szenzorok, és antisztatikus anyagokból készültek.

Fellebbező álláspontja szerint, a Határozatban foglaltakkal ellentétben a darálás után az anyagok hulladék státusza nem szűnik meg a hulladékokról szóló 2012. évi CLXXXV. törvény (a továbbiakban: Ht.) 9. §-a alapján, hanem intermediér anyag keletkezik, amelyet az Európai Vegyi Ügynökség felé regisztrálni kell a REACH rendelet alapján. Fellebbező szerint a Kérelmező a hasznosítás folyamata során (darálás) nem tünteti el a veszélyes hulladékban meglévő fizikailag és kémiai szennyező anyagokat, mivel a kobalt és a lítium mentesítése kivitelezhetetlen, a talajcsere pedig a szennyezett talaj tekintetében újabb veszélyes hulladékot hoz létre. Ennek alátámasztásául hivatkozott a Ht. 2. § 20. pontja és 48. pontja szerinti értelmező rendelkezésekre. A Ht. 15. § (3b) bekezdése szerint a hasznosítás előtt vagy alatt a veszélyes hulladékokat, keverékeket és alkotórészeket a veszélyes hulladékból el kell távolítani. Emiatt megalapozatlan az a megállapítás, hogy a ledarált veszélyes hulladék, melyből a veszélyt jelentő vegyületek nem kerültek eltávolításra, csak fizikai darálás történt, újrahasznosított hulladéknak tekinthető. Fellebbező szerint a ledarált veszélyes hulladékból veszélyes vegyületek kivonása Koreában történik, tehát ott valósul meg a valódi újrahasznosítás. Fellebbező kifogásolta továbbá, hogy az elsőfokú környezetvédelmi hatóság egyik veszélyes technológiai folyamat értékelésébe sem vont be igazságügyi szakértőket.

A vizes töltésmentesítési technológiával kapcsolatban kiemelte, hogy az akkumulátorok „kisütése” során hidrogén képződik, ami robbanásveszélyes. A hidrogén gyűjtéséről nem rendelkezik a Határozat, illetve a vizes töltésmentesítés esetében hiányzik a Határozatból, hogy milyen technológiával és mekkora kapacitással tervezi Kérelmező azt alkalmazni. A technológiai leírás során a töltésmentesítés volumenének ismertetése mellett szükséges volna robbanásbiztos technológiát előírni. Fellebbező szerint a vizes töltésmentesítést nem csupán a gyűjtési céllal átvett veszélyes hulladék kezelése során, hanem a telephelyen újrahasznosított (ledarálásra kerülő) akkumulátorok vonatkozásában is alkalmazzák. Fellebbező kifejtette, hogy a legtöbb ipari protokoll szerint először lemeríteni, majd szándékosan rövidre zárni az akkumulátor packot szigorúan tilos. Ez az előkezelés a Kérelmező telephelyére beszállított selejt akkumulátorok esetén is tilalmazott technológia, mivel egy tilos technológiai folyamatot alkalmazni selejt akkumulátorok esetében még veszélyesebb, mint ép, hibátlan akkumulátorok esetében.

Előadta, hogy a mechanikai szétszerelés folyamatában szikraképződéssel járó flexeléssel is darabolnak lemerített akkumulátorokat. Ez a módszer szabálytalan és a darabolás folyamatában csak szikramentes eszközöket lehetne használni, ha egyébként az elektromos lemerítő engedélyezhető technológia is volna. Az Európai Parlament és a Tanács robbanásveszélyes légkörben való használatra szánt felszerelésekre és védelmi rendszerekre vonatkozó tagállami jogszabályok harmonizációjáról szóló 2014/34/EU irányelve (a továbbiakban: ATEX irányelv) vonatkozásában a megmunkáláshoz használt berendezéseknek meg kell felelniük az ATEX irányelv robbanásveszélyes környezetben való használatra vonatkozó követelményeinek. A Határozat nem tartalmazza a berendezések robbanásbiztos minősítését, ami a 2023-ben bekövetkezett robbanás miatt is kiemelt jelentőséggel bír. Ezt a mechanikai szétszerelés folyamata során sem vette figyelembe az elsőfokú hatóság.

Fellebbező véleménye szerint nem helytálló a Határozatban szereplő azon megállapítás, hogy az akkumulátor pack szétszerelése során veszélyes anyag, oldószer nem kerülhet a munkahelyi légterbe, így ehhez kapcsolódó elszívó rendszer nem kerül kialakításra.

Hivatkozott arra is, hogy az elsőfokú környezetvédelmi hatóság figyelmen kívül hagyta a telephely eddigi működésével kapcsolatos sajtóhíreket, annak ellenére, hogy azokat a Kérelmező polgári perben nem vitatta. E körben hivatkozott a 2023. évben lezajlott robbanásról és tüzesetről, a lakossági panaszokról, a szigetszentmiklósi üzemben bekövetkező balesetről szóló hírekre, a Greenpeace Magyarország és egyéb környezetvédelmi szervezetek közleményeire, valamint a Zagyva folyó menti ökológiai változások és a telephely működésének kapcsolatos vizsgáló riportokra.

Fellebbező szerint az elsőfokú környezetvédelmi hatóság megsértette a tényállás tisztázási kötelezettségét, mivel a Határozat nem tartalmaz megállapítást a sós vizes technológiával keletkező, veszélyes hulladéknak minősülő szennyvíz éves mennyiségére, valamint a darálás során képződő szintén veszélyes hulladéknak minősülő fémeket tartalmazó technológiai por mennyiségére vonatkozóan. Ezért a Határozat éppen azokat a veszélyeztető mennyiségi adatokat nem tartalmazza, amelynek kezelése, monitorozása, elhelyezése alapvető célja kellene hogy legyen egy környezetvédelmi engedélynek, vagy a kérelmet környezetvédelmi aggályok miatt elutasító határozatnak.

A fellebbezés [6] bekezdése 20. pontjában megismételte a vizes töltésmentesítő technológia kapcsán tett kifogásait, kiemelve, hogy az elsőfokú környezetvédelmi hatóság e körben átemelte a környezeti hatástanulmányban szereplő kijelentéseket, és nem fordított figyelmet a környezetet veszélyeztető anyagokra. Nem foglalkozik a Határozat a hidrogén fluorid jelenlétével, azzal sem, hogy egységnyi mennyiségű akkumulátor töltésmentesítéséhez milyen mennyiségű víz szükséges. Fellebbező szerint valószínűleg valótlan a Kérelmező által megadott adat, mely szerint 2000 tonna akkumulátor vizes töltésmentesítéséhez 24 m³ 2%-os só tartalmú víz szükséges. Fellebbező szerint valójában ekkora mennyiségű akkumulátor töltésmentesítéséhez ennek a víznek a sokszorosa szükséges. Az elsőfokú hatóság nem foglalkozott tovább az igénybe vett víz pH értékével sem. Ez egy erősen lúgos kémhatású, veszélyes hulladéknak minősülő szennyvíz, így cserélni szükséges, mert telítődik, azaz elveszíti a hatékonyságát. A Határozatban továbbá nem szerepel, hogy miként keletkezik a technológiához szükséges sóoldat és veszélyes hulladék, és azt hogyan kezeli a Kérelmező. A Határozatnak ki kellett volna terjednie arra is, hogy kimutathatók-e olyan mérgező anyagok a gyár közvetlen közelében folyó élővízben és annak partmenti medrében, amely a töltésmentesítésből származó szennyvízből szivároghatnak.

A Fellebbező munkavédelmi és környezetbiztonsági szempontból kifogásolta a cellavágás, az RTD berendezés és az adagolás-input vonatkozásában tett határozati megállapításokat. Álláspontja szerint hiába szerepeltette a Kérelmező, hogy az előkezelés során ellenőrzi az akkumulátorok töltöttségi állapotát, a megdarált akkumulátor egyes elemeit a folyamatos adagolás során töltöttség szempontjából ellenőrizni kivitelezhetetlen. A levegőkezelő berendezés mibenléte, technológiai leírása nem kerül ismertetésre, annak ellenére, hogy a darálás exoterm, hőtermeléssel együtt járó technológiai részfolyamat, amely éppen annak bizonyítéka, hogy az akkumulátort alkotó elemek a darálás során kölcsönhatásba lépnek egymással még abban az esetben is, ha teljesen fesztelenített állapotban kerülnek be a darálóba. Álláspontja alátámasztásaként hivatkozott a Miskolci Egyetem Műszaki Földtudományi Kar

hallgatója által írt szakdolgozatra, mely szerint a lemerült (folyékony nitrogénben fesztelenített) cellák tartalmaznak feszültséget.

Fellebbező a fellebbezés [6] bekezdés 24. pontjában kifogásolta, hogy a durva aprításhoz használt Shredder berendezéshez nem áll rendelkezésre a részletes műszaki dokumentáció, illetve az európai megfelelőség igazolására szolgáló CE tanúsítvány. Az elsőfokú környezetvédelmi hatóság továbbá ezen berendezés vonatkozásában sem vizsgálta az ATEX irányelvnek való megfelelőséget.

A forgó dobszáritó vonatkozásában vitatta a Kérelmező által megadott 200°C hőmérséklet megfelelőségét. Fellebbező szerint a Határozat nem ír elő megfelelő monitoring és adatszolgáltatási rendszert a Kérelmező tevékenysége környezeti hatásainak nyomon követésére, nem tartalmaz konkrét előírásokat a veszélyes hulladékok (pl. szennyvíz, darálék, gázok, por, stb.) keletkezésének, kezelésének és elhelyezésének valós idejű ellenőrzésére, illetve nem helyez kilátásba szankciókat az adatszolgáltatási kötelezettségek megszegése, elmulasztása esetére. Ezért a Határozat sérti a 314/2005. (XII. 25.) Korm. rendelet 23. §-ban foglaltakat. Az adatszolgáltatási előírások hiánya egyúttal sérti a nyilvánosságnak a környezeti információkhoz való hozzáférését, így pedig a környezeti információkhoz való hozzáféréstől szóló 2003/4/EK irányelv rendelkezéseit. Álláspontja szerint a monitoring rendszerrel kapcsolatos előírások elmulasztása az Ákr. 123. §-ban foglalt semmisségi okot alapoz meg.

Fellebbező szerint a Határozat nem tartalmaz megfelelő immisszió mérési előírásokat. Rendszeres és átfogó immisszió mérés indokolt a telephely környékén, különösen a lakott területek és a Zagyva folyó mentén. Keleti irányban a „Bányaváros” és Maconka városrészek légvonalban körülbelül 300-500 méterre, északnyugati irányban a bátonyterenyi városrész körülbelül 100-200 méter távolságokra helyezkednek el a telephelytől, amely a négysávos 21-es főút vonal mellett helyezkedik el. A korábbi lakossági panaszok (szúrós szagok, légúti irritáció, bűz) és a 2023-as robbanás során keletkezett mérgező füst ezt indokoltá teszik. Az elsőfokú hatóság nem biztosította, hogy Kérelmező tevékenysége ne okozzon jelentős környezeti terhelést és nem vizsgálta a telephely működésének a levegőminőségre, a felszíni vizekre és a talajra gyakorolt hatását sem. Ez különösen aggályos, mivel a Zagyva folyó menti vegetáció pusztulása és halpusztulás a sós vizes technológia során keletkező veszélyes hulladék nem megfelelő kezelésével hozható összefüggésbe. Az elsőfokú hatóságnak a tényállás tisztázása körében helyszíni mintavételt kellett volna elvégeznie a Zagyva folyó vizének és a meder talajának vizsgálatára, amelyet nem tett meg. Az elsőfokú hatóság nem rendelt el immisszió mérést a telephely környezeti hatásainak a vizsgálatára és értékelése céljából, így a környezeti hatástanulmány nem elégíti ki a 314/2005. (XII. 25.) Korm. rendelet 6. §-ban foglalt követelményeket. Az immisszió mérés körében tapasztalt hiányosságok a Fellebbező szerint szintén semmisségi okot alapoznak meg.

Fellebbező szerint az elsőfokú környezetvédelmi hatóság figyelmen kívül hagyta továbbá a lakossági panaszokat, így különösen azt az észrevételt, hogy az alkalmazott ipari arányok esetén 1 kg akkumulátorra vetítve körülbelül 10-15 liter vízre van szükség, így 2 ezer tonna akkumulátor esetében, azaz mintegy 20.000-30.000 m³ vizigényt jelent.

Fellebbező a továbbiakban a keresetlevelében a közigazgatási per lefolytatásával összefüggésben tett nyilatkozatokat.

Az elsőfokú környezetvédelmi hatóság az Ákr. 119. § (3) bekezdése alapján 2025. június 3. napján másodfokú elbírálás végett felterjesztette a fellebbezést és az elsőfokú eljárás iratanyagát a környezetvédelmi hatósági ügyekért felelős helyettes államtitkárhoz mint másodfokú környezetvédelmi hatósághoz. A környezetvédelmi hatósági ügyekért felelős helyettes államtitkár előtt KHFF/9065/2025. ügyiratszámom másodfokú hatósági eljárás indult.

A másodfokú környezetvédelmi hatóság az Ákr. 119. §-a alapján a rendelkezésre álló iratanyag áttanulmányozását követően az alábbiakat állapította meg.

A Kérelmező a Bányaterenye, Hatvani út 2. (941/35 hrsz.) szám alatti telephelyén akkumulátorgyártásból származó veszélyes és nem veszélyes hulladék gyűjtését és feldolgozását (előkezelés és hasznosítás) végzi a Nógrád Vármegyei Kormányhivatal NO/HGO/1423-21/2024. számú hulladékgazdálkodási engedélye alapján. A Kérelmező kapacitásbővítése miatt környezetvédelmi hatásvizsgálati eljárás iránti kérelmet terjesztett elő 2025. január 10. napján. A Kérelmező képviselője a kérelemhez csatolta az Energiahalász Kft. (2030 Érd, Kálmán utca 12.) által elkészített „*SungEel Hitech Hungary Kft. Környezeti hatásvizsgálati dokumentáció*” elnevezésű környezeti hatástanulmányt.

Kérelmező a kérelem előterjesztésével egyidejűleg a környezetvédelmi és természetvédelmi hatósági eljárások igazgatási szolgáltatási díjairól szóló 14/2015. (III. 31.) FM rendelet 2. melléklet 10. pont 10.2. alpontja szerinti 2.250.000 Ft (kettőmillió-kettőszázötvenezer forint) igazgatási szolgáltatási díjat banki átutalás útján megfizette, melynek igazolásaként csatolta a tranzakció bizonylatát.

Az elsőfokú környezetvédelmi hatóság a 2025. január 17. napján kelt, NO/KVO/117-5/2025. iktatószámú iratában értesítette Bányaterenye Város polgármesterét, hogy Bányaterenye Város Önkormányzata a tárgyi ügyben a 314/2005. (XII. 25.) Korm. rendelet 1. § (6b) bekezdése alapján ügyfélnek minősül.

Az elsőfokú hatóság a NO/KVO/117-4/2025. számú irattal – az Ákr. 89. § (1) bekezdése, valamint a 314/2005. (XII. 25.) Korm. rendelet 8. § (1) bekezdése alapján – harminc napra közleményt helyezett el honlapján az eljárás megindításáról, a környezeti hatástanulmány elektronikusan hozzáférhetővé tételével együtt. Az elsőfokú hatóság a NO/KVO/117-6/2025. számú irattal a közleményt megküldte Bányaterenye Város jegyzőjének közhírré tétel céljából. Bányaterenye Város Jegyzői Hivatal 2025. január 21. napján arról tájékoztatta az elsőfokú környezetvédelmi hatóságot, hogy a közlemény és a dokumentáció a helyben szokásos módon kifüggesztésre, valamint az önkormányzat honlapján közzétételre került 2025. január 20. és 2025. február 24. napja közötti időtartamra.

Az elsőfokú környezetvédelmi hatóság 2025. január 17. napján kelt, NO/KVO/117-7/2025. számú végzésével az Ákr. 25. § (1) bekezdés b) pontja, valamint a 314/2005. (XII. 25.) Korm. rendelet 5. § (2) bekezdés c) pont cb) alpontja alapján megkereste Bányaterenye Város jegyzőjét a tevékenység helyi környezet- és természetvédelemmel kapcsolatos önkormányzati szabályozásával, valamint a településrendezési eszközökkel való összhangjának megállapítása érdekében.

Bányaterenye Város jegyzője a 2025. január 27. napján kelt, I/1121-5/2025. számú irattal tájékoztatta az elsőfokú környezetvédelmi hatóságot, hogy vele szemben az Ákr. 23. § (4) bekezdése szerinti kizáró ok áll fenn, ezért az Ákr. 24. § (4) bekezdése alapján kérte a

felügyeleti szervétől az ügyből való kizárását és új szakhatóság kijelölését. A Nógrád Vármegyei Kormányhivatal mint felügyeleti szerv által kijelölt Pásztó Város jegyzője a 2025. február 14. napján kelt, 1904-5/2025. iktatószámú iratában akként nyilatkozott, hogy a tervezett tevékenység Bátonyterenye Város Helyi Építési Szabályzatáról szóló 10/2022. (VII. 20.) önkormányzati rendeletével nem ellentétes, és az üzemi tevékenység összhangban van Bátonyterenye Város környezetvédelmi programjával.

Az elsőfokú környezetvédelmi hatóság a 2025. január 17. napján kelt, NO/KVO/117-8/2025. számú végzésével szakhatósági állásfoglalás kiadása iránt az egyes közérdeken alapuló kényszerítő indok alapján eljáró szakhatóságok kijelöléséről szóló 531/2017. (XII. 29.) Korm. rendelet 1. mellékletének 9. táblázat 22. pontja alapján megkereste Nógrád Vármegyei Kormányhivatal Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Hulladékgazdálkodási Főosztály Hulladékgazdálkodási Osztályát. A szakhatóság a 2025. február 5. napján kelt, NO/HGO/122-2/2025. számú átiratában a Kérelmező nyilatkozattételre és hiánypótlásra való felhívását tartotta szükségesnek. A 2025. április 16. napján kelt, NO/HGO/122-11/2025. számú szakhatósági állásfoglalásban a Határozat 40-43. oldalán részletezett kikötésekkel járult hozzá a környezetvédelmi engedély kiadásához.

Az elsőfokú hatóság a 2025. január 17. napján kelt, NO/KVO/117-9/2025. számú végzésével megkereste a Bükki Nemzeti Park Igazgatóságot a természetvédelmi hatósági és igazgatási feladatokat ellátó szervek kijelöléséről szóló 625/2022. (XII. 30.) Korm. rendelet [a továbbiakban: 625/2022. (XII. 30.) Korm. rendelet] 3. § (2) bekezdése és Ákr. 25. § (1) bekezdésének b) alapján a rendelkezésére álló, a fajok, élőhelyek előfordulására vonatkozó adatok továbbítása körében. A Bükki Nemzeti Park Igazgatóság a 2025. február 6. napján kelt, 304/1/2025. számú iratában a megjelölt adatok vonatkozásában részletes tájékoztatást küldött, egyúttal megállapította, hogy a tervezési terület országos jelentőségű védett, védelemre tervezett természeti területet, Natura 2000 területet, ex lege védett területet, természeti emléket, országos ökológiai hálózatot, barlangi felszíni védőöveget nem érint, a területen egyedi tájérték felvétele nem történt. Állásfoglalásában egyúttal táji és természeti értékek megóvása érdekében táj- és természetvédelmi ajánlásokat javasolt.

Az elsőfokú környezetvédelmi hatóság a 2025. január 17. napján kelt, NO/KVO/117-10/2025. iktatószámú irattal Pest Vármegyei Kormányhivatal Tűzvédelmi, Iparbiztonsági és Vízügyi Hatósági Főosztály, Vízügyi és Vízvédelmi Osztályától szakkérdés vizsgálatát kérte a környezetvédelmi hatósági és igazgatási feladatokat ellátó szervek kijelöléséről szóló 624/2022. (XII. 30.) Korm. rendelet [a továbbiakban: 624/2022. (XII. 30.) Korm. rendelet] 11. § (1) bekezdése, valamint a 8. számú melléklet 2-3. pontjai vonatkozásában. A megkeresett szerv a 2025. február 3. napján kelt, 30414/620/2025. ált. számú szakvéleményében vízügyi és vízvédelmi szempontból a környezetvédelmi engedély kiadásához a Határozat 38-40. oldalán foglalt kikötésekkel hozzájárult.

Az elsőfokú környezetvédelmi hatóság a 2025. január 17. napján kelt, NO/KVO/117-11/2025. iktatószámú irattal Nógrád Vármegyei Kormányhivatal Salgótarjáni Járási Hivatal Népegészségügyi Osztályától szakkérdés vizsgálatát kérte 624/2022. (XII. 30.) Korm. rendelet 11. § (1) bekezdése, valamint a 3. számú melléklet 3. pontja vonatkozásában. Nógrád Vármegyei Kormányhivatal Salgótarjáni Járási Hivatala a 2025. február 6. napján kelt, NO-05/NEO/00128-2/2025 számú iratával tervezett tevékenységet közegészségügyi szempontból megfelelőnek találta.

Az elsőfokú környezetvédelmi hatóság a 2025. január 17. napján kelt, NO/KVO/117-12/2025. iktatószámú irattal Nógrád Vármegyei Kormányhivatal Építésügyi és Örökségvédelmi Főosztály Építésügyi Hatósági és Örökségvédelmi Osztályától szakkérdés vizsgálatát kérte a 624/2022. (XII. 30.) Korm. rendelet 11. § (1) bekezdése, valamint a 3. számú melléklet 4. pontja vonatkozásában. A megkeresett szerv a 2025. január 24. napján kelt, NO/EPFO/00048-2/2025. iktatószámú szakvéleményében megállapította, hogy az építmény vagy tevékenység a kulturális örökség védelméről szóló jogszabályban rögzített követelményeknek a kérelemben foglaltak szerint megfelel, a beruházással érintett terület nem áll területi műemléki, illetve régészeti védelem alatt.

Az elsőfokú környezetvédelmi hatóság a 2025. január 17. napján kelt, NO/KVO/117-13/2025. iktatószámú irattal Nógrád Vármegyei Kormányhivatal Földhivatali Főosztály, Földhivatali 1. Osztályától szakkérdés vizsgálatát kérte a 624/2022. (XII. 30.) Korm. rendelet 11. § (1) bekezdése, valamint a 3. számú melléklet 8. pontja vonatkozásában. A megkeresett szerv a 2025. január 27. napján kelt, 17507/3/2025. számú iratában megállapította, hogy a tervezett beruházás mezőgazdasági művelés alatt álló termőföldet nem érint, így a környezetvédelmi engedély kiadásának a vizsgált szakkérdés szempontjából nincs akadálya.

Az elsőfokú környezetvédelmi hatóság a 2025. január 17. napján kelt, NO/KVO/117-14/2025. iktatószámú irattal Nógrád Vármegyei Kormányhivatal Agrárügyi Főosztály Növény- és Talajvédelmi Osztályától szakkérdés vizsgálatát kérte a 624/2022. (XII. 30.) Korm. rendelet 11. § (1) bekezdése, valamint a 3. számú melléklet 6. pontja vonatkozásában. A megkeresett szerv a 2025. január 24. napján kelt, NO/NTO/80-2/2025. iktatószámú szakvéleményében a termőföldre gyakorolt hatások tekintetében, és talajvédelmi szempontból a környezetvédelmi engedély kiadását támogatta.

Az elsőfokú környezetvédelmi hatóság a 2025. január 17. napján kelt, NO/KVO/117-15/2025. iktatószámú irattal Heves Vármegyei Kormányhivatal Agrárügyi Főosztály, Erdészeti Osztályától szakkérdés vizsgálatát kérte a 624/2022. (XII. 30.) Korm. rendelet 11. § (1) bekezdése, valamint a 3. számú melléklet 7. pont a)-b) alpontjai vonatkozásában. A megkeresett szerv a 2025. január 22. napján kelt, HE/EO/588-2/2025. iktatószámú iratában arról tájékoztatta az eljáró hatóságot, hogy a tevékenység erdőtervezett erdőt nem érint, az erdő talajára, vízháztartására vagy mikroklimájára gyakorolt hatása nincs.

Az elsőfokú környezetvédelmi hatóság a 2025. január 17. napján kelt, NO/KVO/117-16/2025. számú végzésével szakhatósági állásfoglalás kiadása iránt az egyes közérdeken alapuló kényszerítő indok alapján eljáró szakhatóságok kijelöléséről szóló 531/2017. (XII. 29.) Korm. rendelet 1. mellékletének 9. táblázat 4. pontja alapján megkereste Nógrád Vármegyei Katasztrófavédelmi Igazgatóságot. A szakhatóság a 2025. január 22. napján kelt, 3620/90-1/2025. ált. iktatószámú szakhatósági állásfoglalásában a környezetvédelmi engedély kiadásához kikötések nélkül hozzájárult.

Fellebbező nevében eljáró polgármester 2025. január 31. napján nyilatkozatot tett, mely szerint nem támogatja a tervezett tevékenység engedélyezését. Indokolása szerint kétséges, hogy Kérelmező az üzemelés során betartaná a környezetvédelmi jogszabályokat, egyúttal kérte levegővédelmi monitoring rendszer üzemeltetését és az élővizek fokozott védelmének biztosítását.

Az elsőfokú környezetvédelmi hatóság a 2025. február 7. napján kelt, NO/KVO/117-35/2025. iktatószámú végzésével hulladékgazdálkodási, levegővédelmi, földtani közeg védelmi szempontból nyilatkozattételre és hiánypótlásra, valamint talajmintavétel elvégzését is előírta hívta fel a Kérelmezőt.

Kérelmező a 2025. február 23. napján az EPAPIR-20250223-916 és EPAPIR-20250223-905, illetve 2025. február 28. napján az EPAPIR-20250228-2483 azonosítószámú beadványokban benyújtotta a felhívás alapján elkészített kiegészítést.

Az elsőfokú környezetvédelmi hatóság a 2025. március 14. napján kelt, NO/KVO/117-45/2025. iktatószámú közleményben tájékoztatta a nyilvánosságot, hogy a Kvt. 91/C. § (3) bekezdés b) pontja, valamint a 314/2005. (XII. 25.) Korm. rendelet 9. § (11) bekezdése alapján az érintettek személyes megjelenése nélkül, a honlapon való közzététel útján közmeghallgatást tart 2025. április 14. napján 8 órától 20 óráig. Az elsőfokú környezetvédelmi hatóság a közlemény közhírré tételével egyidejűleg elérhetővé tette a környezeti hatásvizsgálati eljárás lefolytatására irányuló kérelmet és annak mellékleteit, valamint megküldte a közlemény Bátonyterenye Város jegyzőjének közhírré tétel céljából.

Az elsőfokú környezetvédelmi hatóság a 2025. március 14. napján kelt, NO/KVO/117-47/2025. iktatószámú végzésével ismételten hiánypótlásra hívta fel a Kérelmezőt, egyebekben ismételt talajmintavételezés elvégzését írta elő. A Kérelmező 2025. március 31. napján az EPAPIR-20250331-13426 azonosítószámú beadvánnyal hiánypótlást teljesített.

Az elsőfokú környezetvédelmi hatóság a tényállás tisztázása érdekében 2025. április 9. napján helyszíni szemlét tartott a Kérelmező tárgyi telephelyén. A helyszíni szemléről NO/KVO/117-50/2025. iktatószámú jegyzőkönyv készült. A jegyzőkönyvben foglaltak szerint az elsőfokú környezetvédelmi hatóság további technológiai kérdések tisztázása végett nyilatkozattételre hívta fel a Kérelmezőt. A felmerült kérdések vonatkozásában Kérelmező a 2025. április 14. napján benyújtott, EPAPIR-20250414-1147 és EPAPIR-20250414-1195 azonosítószámú beadványaiban tett nyilatkozatot.

Berki Sándor országgyűlési képviselő az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 98. § (1) bekezdés és az elsőfokú hatóság által tartott közmeghallgatás részeként is kérte a 2025. április 10. napján benyújtott kérdéseit figyelembe venni. Kérdése a Kérelmező által foglalkoztatott munkavállalók orvosi vizsgálatának gyakoriságára, az Abasárról átszállított hulladék dokumentációjára és összetételére, a szélvágott katódfoília darabolásának technológiájára, és a vágógép üzembehelyezésének körülményeire vonatkozott.

A közmeghallgatás során az érintett nyilvánosság részéről 2025. április 11. napján Bátonyterenye Város Polgármesteri Hivatala útján kérdéseket érkeztek a hatástanulmányt készítő Energiahalász Kft. háttére, a telephely SEVESO szerinti besorolása, levegőtisztaság-és zajvédelem, havária kezelése és a korábbi Kérelmezői jogsértések körében. Az elsőfokú hatóság részére továbbított kérdések NO/KVO/117-54/2025. számon került iktatásra.

Ezt követően 2025. április 12. napján Bátonyterenye Város Polgármesteri Hivatala útján további kérdések továbbítására került sor, melyek az elsőfokú környezetvédelmi hatóság előtt NO/KVO/117-55/2025. és NO/KVO/117-56/2025. számokon kerültek iktatásra. A kérdések a környezetvédelmi megbízott jogviszonyára, a környező vízmű és a lakott épületek figyelembe vételére, a kapacitás mértékére, az üzemben zajló munkavégzés rendjére, a tisztításon átesett

gázok minőségellenőrzésére, a levegőtisztaság-védelemre, a csapadékvíz elvezetésre, a talajvízre, a zajvédelemre, a talajvíz és levegővédelmi monitoring rendszerre vonatkoztak.

2025. április 14. napján benyújtott, NO/KVO/117-58/2025. számon iktatott észrevételben a nyilvánosság részéről érintett magánszemély kifejezte aggályait az üzemnek Bátorterenyre Város vízbázisára gyakorolt feltételezett negatív hatásai miatt.

Az elsőfokú környezetvédelmi hatóság a Kérelmező nyilatkozatát igénylő kérdéseket 2025. április 15. napján kelt, NO/KVO/117-53/2025. számra iktatott (helyesen: NO/KVO/117-60/2025.) megkeresésével anonimizálva megküldte a Kérelmezőnek válaszáadás céljából. Kérelmező a válaszokat 2025. április 17. napján kelt, EPAPIR-20250417-11192 azonosítószámú beadványában adta meg.

Az elsőfokú hatóság 2025. április 23. napján a NO/KVO/117-67/2025, NO/KVO/117-68/2025, NO/KVO/117-69/2025, és NO/KVO/117-70/2025. iktatószámokon továbbította a Kérelmező válaszait a kérdést megfogalmazó személyek részére.

A közmeghallgatás eredményeit a 2025. április 23. napján kelt, NO/KVO/117-71/2025. iktatószámú jegyzőkönyvvel és az annak mellékletét képező, a kérdéseket és válaszokat anonimizált formában tartalmazó dokumentummal közzé tette.

A fentieket követően az elsőfokú környezetvédelmi hatóság meghozta a Határozatot. Az elsőfokú környezetvédelmi hatóság a NO/KVO/117-81/2025. hivatalos feljegyzés tanúsága szerint a Határozatot 2025. április 30. napján honlapján közzétette.

A Határozattal szemben előterjesztett fellebbezést az elsőfokú környezetvédelmi hatóság az Ákr. 119. § (3) bekezdése alapján, NO/KVO/1066-3/2025. iktatószámú iratával felterjesztette a másodfokú környezetvédelmi hatósághoz.

A másodfokú környezetvédelmi hatóság a fellebbezés vizsgálata során megállapította, hogy azt dr. Baracz Vilmos egyéni ügyvéd (1055 Budapest, Falk Miksa utca 5. 1/2/A., a továbbiakban: Ügyvéd) terjesztette elő 2025. május 22. napján, elektronikus úton az elsőfokú környezetvédelmi hatóságnál. Fellebbező a Határozatot a letöltési igazolás tanúsága szerint 2025. április 24. napján vette át. Az Ákr. 118. § (3) bekezdése alapján a fellebbezést a döntés közlésének napjától számított tizenöt napon belül az azt meghozó hatóságnál lehet előterjeszteni, erre tekintettel Fellebbező a fellebbezését törvényes határidőn belül, a jogszabályban meghatározott módon terjesztette elő. A fellebbezéshez mellékelt meghatalmazás nem terjedt ki a környezetvédelmi hatósági ügyekért felelős helyettes államtitkár előtti másodfokú hatósági eljárásra.

Mindezekre figyelemmel a másodfokú környezetvédelmi hatóság 2025. június 25. napján kelt, KHFF/9065-3/2025-EM számú végzésében – az Ákr. 14. § (1) bekezdése és a 44. §-a alapján, a felhívásban foglaltak elmulasztásának következményeiről való tájékoztatás mellett – felhívta az ügyvédet, hogy a kézhezvételtől számított 8 napon belül csatolja a Bátorterenyre Város Önkormányzat (3070 Bátorterenyre, Városház út 2.) képviselőre vonatkozó megfelelő meghatalmazást. A másodfokú környezetvédelmi hatóság felhívását az Ügyvéd 2025. június 26-án vette át, így 2025. július 4. napjáig volt határideje teljesíteni a hiánypótlásban foglaltakat.

A másodfokú környezetvédelmi hatóság megállapította, hogy a felhívásban foglaltak teljesítésére nyitva álló teljesítési határidő eredménytelenül eltelt, az Ügyvéd nem csatolt be meghatalmazást. Erre figyelemmel a 2025. július 14-én kelt, KHFF/9065-9/2025-EM számú végzésével a másodfokú környezetvédelmi hatóság az Ákr. 13. § (4) bekezdés b) pontjában foglaltak alapján visszautasította az Ügyvéd eljárását, egyúttal felhívta a Fellebbezőt, hogy a kézhezvételtől számított 5 napon belül gondoskodjon a képviseléről, valamint nyilatkozzon arra, hogy az Ügyvéd által benyújtott fellebbezést fenntartja-e. A felhívásban foglaltak alapján a Fellebbező képviselőjében Orosz István polgármester akként nyilatkozott, hogy személyesen kíván eljárni az eljárásban és az Ügyvéd által előterjesztett fellebbezést fenntartja. Ezzel egyidejűleg az elsőfokú környezetvédelmi hatóság a NO/KVO/1066-7/2025. számú levelével tájékoztatásul megküldte az Ügyvéd – Fellebbező és az elsőfokú környezetvédelmi hatóság között a Budapest Környéki Törvényszék előtt K.700.790/2025. számon folyamatban lévő közigazgatási perben – előterjesztett beadványát, melyben bejelentette, hogy ügyvédi tevékenysége 2025. június 20. napjától bizonytalan ideig szünetel.

A másodfokú környezetvédelmi hatóság megállapította, hogy illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 5. § (1) bekezdés b) pontja alapján a Fellebbezőt teljes személyes illetékmentesség illeti meg.

Az elsőfokú környezetvédelmi hatóság által továbbított – fentebb hivatkozott - peres irat tartalmára figyelemmel a másodfokú környezetvédelmi hatóság KHFF/9065-12/2025-EM számon, soron kívüli tájékoztatást kért a hivatkozott peres eljárásról. A megkeresés alapján az elsőfokú környezetvédelmi hatóság arról adott tájékoztatást, hogy tudomása szerint nincs folyamatban a Határozattal szembeni peres eljárás. Az Ügyvéd kérdéses beadványát a Budapest Környéki Törvényszék 105.K.700.790/2. számú végzésével továbbította részére.

A másodfokú környezetvédelmi hatóság megállapította, hogy a fellebbezés érdemi elbírálásának akadálya nincs.

A másodfokú környezetvédelmi hatóság a felterjesztett iratanyag áttanulmányozását követően megállapította, hogy az iratanyag hiányos, ezért 2025. június 25. napján kelt, KHFF/9065-2/2025-EM számú, majd 2025. július 17. napján kelt, KHFF/9065-12/2025-EM iktatószámú megkeresésében felhívta az elsőfokú környezetvédelmi hatóságot a hiányzó iratok továbbítására. Az elsőfokú környezetvédelmi hatóság a NO/KVO/1066-5/2025. számú és NO/KVO/1066-9/2025. számú irataival tett eleget a felhívásban foglaltaknak.

Kérelmező képviselőjében Park Soo Chul ügyvezető a 2025. június 3-én kelt beadványában iratbetekintés iránti kérelmet terjesztett elő a másodfokú környezetvédelmi hatóságon és kérte a fellebbezés továbbítást. A kérelem alapján a másodfokú környezetvédelmi hatóság a KHFF/9065-6/2025-EM iktatószámú levelében tájékoztatta a Kérelmező képviselőjét az iratbetekintés módjáról és feltételeiről, egyúttal továbbította a fellebbezést.

Kérelmező képviselőjében Park Soo Chul ügyvezető 2025. július 9. napján beadványt terjesztett elő a másodfokú környezetvédelmi hatósághoz, melyben részletesen reagált a fellebbezésben foglaltakra. A Kérelmező cégjegyzékben szereplő tevékenységi kód körében kifejtette, hogy a jelenleg a cégek kivonatban szereplő 3821-es kódba álláspontja szerint a veszélyes hulladék hasznosítás is beletartozik. Fellebbező ügyféli jogállása kapcsán hivatkozott arra, hogy a Határozat 54. oldala kifejezetten rendelkezik annak ügyféli jogállásáról, a jegyző pedig helyesen járt el akkor, mikor szakhatóságként kizárását kérte az ügy elintézéséből. Hivatkozott

arra, hogy a környezeti hatástanulmányban szereplő hatásvizsgálat részeként akkreditált laboratóriumokkal elvégzett mérések igazolják, hogy környezetszennyezés nem valósult meg Kérelmező tevékenysége során, ettől eltérő állítás csak feltételezés. A szakmai észrevételekre vonatkozóan előadta, hogy a hulladékgyűjtés nem jár veszélyes folyékony hulladék képződésével, szennyvíz az előzetes tárolás során nem keletkezik. Rögzítette, hogy Fellebbező tényállításával ellentétben a telephelyen eddig csak száraz akkumulátoripari selejt feldolgozása zajlott, feszültségmentesítés és szétszerelés nem. Bár az elsőfokú hatóság az üzemelés során használt targoncákkal kapcsolatban kifejezett előírást nem tett, de Kérelmező szerint a Határozat 33. oldalán tett 1.3.5. pont szerinti előírás a targoncákkal kapcsolatos szabályok betartását lefedi. Az üzemcsarnok teljes területén egybefüggő, szilárd ipari padló található, amit a környezeti hatástanulmány 141. oldala is tartalmaz. Hivatkozott arra, hogy a fellebbezésben szereplő munkavédelmi és robbanásvédelmi megfelelőség vizsgálata nem tartozik a környezetvédelmi hatóság hatáskörébe, miképp a fekete-fehér öltöző kialakításának meghatározása sem. A Fellebbező által hiányolt vízigény adatok a dokumentáció részét képezték (121-122. oldal). Előadta, hogy bár nem tartozik ennek a kérdésnek a vizsgálata az elsőfokú hatóság hatáskörébe, a dokumentáció 225. oldalától kezdve részletesen foglalkozik a robbanásvédelmi intézkedésekkel, valamint a telephelyen előállított valamennyi anyag REACH regisztrációja már korábban bizonyíthatóan megtörtént, így a REACH rendelet 2. cikk (7) bekezdése értelmében Kérelmező a bejelentésre nem köteles. A hulladéktárolás csak fedett, zárt, megfelelő burkolattal ellátott épületekben történik. Hivatkozott arra, hogy nincs olyan előírás, mely szerint az alumínium darálása a megfelelő műszaki körülmények megléte mellett tilos lenne, ellenkezőleg, az az iparban széleskörűen elterjedt gyakorlat.

A jelly rollok tárolása kapcsán tett fellebbezői kifogásra előadta, hogy azok nem a telephelyre beérkezés, hanem a darabolás után nem kerülnek tárolásra. Kérelmező szerint Fellebbező keveri a veszélyes anyag és veszélyes hulladék fogalmát, álláspontja szerint a veszélyes összetevőket tartalmazó termék nem lesz automatikusan veszélyes hulladék is, így a jogi szabályozás nem tiltja önmagában a veszélyes termékek hulladékból történő élőállítását. Kérelmező álláspontja szerint a 314/2005. (XII. 25.) Korm. rendelet nem írja elő a hatásvizsgálati eljárásába igazságügyi szakértő bevonását. Kérelmező azt is előadta, hogy a gyűjtési céllal átvett hulladékok esetén a telephelyen nem alkalmaznak vizes feszültségmentesítést. A packok vizes töltésmentesítésen nem estek át, ezért veszélyes anyagoknak a légtérbe párolgása nem reális veszély. Kérelmező előadta, hogy az általa használni kívánt berendezések CE tanúsítványait benyújtotta az elsőfokú hatóság részére. A vizes töltésmentesítés körében előadta, hogy a szennyvíz mennyisége nem egyezik meg a felhasznált víz mennyiségével, mivel jelentős mennyiségű párolgás zajlik le a folyamat során. A Fellebbező által említett tíz-tizenkétszeres vízmennyiség kizárólag teljesen feltöltött akkumulátorok esetén relevánsak, a töltésmentesítendő akkumulátorok ezzel ellentétben már csak minimális maradék feszültséget tartalmaznak. A sós vizet több alkalommal fel lehet használni. A számadatok valóságának alátámasztásaként korábbi évek mennyiségi adatait mutatta be Kérelmező. Ismertette, hogy a cellavágás folyamatos elszívás alatt álló helyiségben történik, az RTD berendezés szárítóegységében keletkező gázok részletesen vizsgálatra kerültek az elsőfokú eljárásban. Az adagolás során nem akkumulátor darálék kerül beadagolásra, ez a dokumentációból és a Határozatból egyértelműen kitűnik. Álláspontja szerint a Határozat konkrét előírásokat tartalmaz a veszélyes hulladékok keletkezésének, kezelésének és elhelyezésének valós idejű ellenőrzésére, valamint víz-, talaj-, levegő- és zajvédelmi szempontból egyaránt előírásra került monitoring rendszer. Az immisszió mérésre vonatkozó részletes előírásokat a Határozat 34. oldala tartalmazza.

Az Ákr. 119. § (4) bekezdése szerint a fellebbezést a másodfokú hatóság bírálja el, amely a fellebbezéssel megtámadott döntést és az azt megelőző eljárást megvizsgálja. A másodfokú hatóság eljárása során nincs kötve a fellebbezésben foglaltakhoz.

A másodfokú környezetvédelmi hatóság az Ákr. 119. § (4) bekezdésével biztosított teljes felülvizsgálati jogkörben a megelőző eljárás jogszerűségének vizsgálata során az alábbiakat állapította meg.

Az eljárás tárgyát képező tevékenység a 314/2005. (XII. 25.) Korm. rendelet 1. számú melléklet 51a. pontja *[Akkumulátor, beleértve az akkumulátor részegységeinek – anód, katód, elektrolit – előkezelését, hasznosítását, az ólomakkumulátor és részegységeinek – anód, katód, elektrolit – előkezelését, hasznosítását]* alapján környezeti hatásvizsgálati eljárás köteles tevékenység.

A 314/2005. (XII. 25.) Korm. rendelet 8. § (2) bekezdése alapján a környezetvédelmi hatóság a közlemény közzétételével egyidejűleg a tevékenység telepítési helye szerinti település jegyzőjének megküldi a közleményt, a kérelem és mellékleteinek elektronikus példányát, **a feltételezhetően érintett települések jegyzőinek** a közleményt. A jegyző haladéktalanul, de legkésőbb öt napon belül gondoskodik a közlemény közterületen és a helyben szokásos egyéb módon történő közzétételéről. A jegyző a közlemény közzétételét követő öt napon belül tájékoztatja a környezetvédelmi hatóságot a közzététel időpontjáról és helyéről, a telepítési hely szerinti település jegyzője ezeken felül a kérelem és mellékletei elektronikus példányába való betekintési lehetőség módjáról is.

A környezetvédelmi hatósági ügyekben az érintettség megállapítása a hatásterület meghatározásához kapcsolódik. A Kvt. 4. § 20. pontja szerint **hatásterület az a terület vagy térrész, ahol jogszabályban meghatározott mértékű környezetre gyakorolt hatás a környezethasználat során bekövetkezett vagy bekövetkezhet.**

A Határozat indokolási részében (59. oldal 5. bekezdés, 48. oldal 3. bekezdés) az elsőfokú környezetvédelmi hatóság megállapította, hogy **a tervezett tevékenység összesített hatásterülete levegőtisztaság-védelmi szempontból 1425 méter, amely ezáltal Bányaterenye város közigazgatási területén kívül Mátraverebély község területére is kiterjed. Mátraverebély község továbbá már a Kérelmező által benyújtott környezeti hatástanulmány 14. számú mellékletében 22. oldalán is hatásterületként került feltüntetésre, továbbá az 5. számú mellékletében található levegőtisztaság-védelmi hatásterület térképi ábrázolása is tartalmazza Mátraverebély közigazgatási területét, így az eljárás megindításáról szóló közlemény közhírré tétele során az elsőfokú hatóság rendelkezésére álltak azok az adatok, amelyekből következően Mátraverebély település feltételezhető érintettsége megállapítható.**

Tekintettel arra, hogy a tevékenység hatásterülete Mátraverebély településre is kiterjed, ezért az elsőfokú környezetvédelmi hatóság a 314/2005. (XII. 25.) Korm. rendelet 8. § (2) bekezdésének megsértésével járt el, mivel Mátraverebély település jegyzőjének nem küldte meg a környezeti hatásvizsgálati eljárás megindítására vonatkozó, a 314/2005. (XII. 25.) Korm. rendelet 8. § (1) bekezdésében meghatározott tartalmú közleményt közhírré tétel céljából.

Az Ákr. 119. § (5) bekezdése szerint a másodfokú hatóság a döntést helybenhagyja, a fellebbezésben hivatkozott érdeksérelem miatt, vagy jogszabálysértés esetén azt megváltoztatja vagy megsemmisíti.

Az Ákr. 123. § (1) bekezdés g) pontja alapján az e fejezetben szabályozott eljárások során a döntést **meg kell semmisíteni**, illetve vissza kell vonni, és szükség esetén új eljárást kell lefolytatni, ha az eljárásba további ügyfél bevonásának lett volna helye.

A Kúria szerint az Ákr. 123. § (1) bekezdés g) pontja az ügyféli jogok teljes figyelmen kívül hagyását, vagyis az ügyfél teljes mellőzését kezeli semmisségi okként. A mellőzött ügyfelek az eljárás megindulásáról sem értesülnek, ezáltal nincsenek olyan helyzetben, hogy eljárási jogaikat gyakorolni tudják. Márpedig garanciális szabály, hogy az ügyféli jogosítványokat az elsőfokú hatósági eljárásban gyakorolják. [Kfv.III.37.302/2024/8. számú végzés [59] bekezdés]

Az Ákr. 10. § (1) bekezdése szerint hatósági eljárásban ügyfél az a természetes vagy jogi személy, egyéb szervezet, akinek (amelynek) jogát vagy jogos érdekét az ügy közvetlenül érinti, akire (amelyre) nézve a hatósági nyilvántartás adatot tartalmaz, vagy akit (amelyet) hatósági ellenőrzés alá vontak. Az Ákr. 10. § (1) bekezdése az ügyféli minőség megállapításához a jog, vagy jogos érdek közvetlen érintettségét kívánja meg.

Az Ákr. 10. § (2) bekezdése alapján továbbá ügyfél az a személy vagy szervezet is, akit meghatározott ügyfajtában törvény vagy kormányrendelet a jogszabály erejénél fogva ügyfélnek minősít. A tárgyi eljárásra irányadó Kvt. 98. § (1) bekezdése akként rendelkezik, hogy a környezetvédelmi érdekek képviselőjére létrehozott politikai pártnak és érdekképviselőnek nem minősülő, a hatásterületen működő egyesületeket a környezetvédelmi közigazgatási hatósági eljárásokban a működési területükön az ügyfél jogállása illeti meg.

Tekintettel arra, hogy környezetvédelmi hatósági ügyekben mind az Ákr. 10. § (1) bekezdésén alapuló anyagi jogi ügyfélfogalom, mind az Ákr. 10. § (2) bekezdés és a Kvt. 98. § (1) bekezdése szerinti ügyfélfogalom az érintett tevékenység hatásterületéhez kötődik, ezért megállapítható, hogy az eljárás megindításáról szóló közlemény közhírré tételének elmulasztása megakadályozta a hatásterületen lévő potenciális ügyfeleket arról, hogy tudomást szerezzenek a hatósági eljárás megindulásáról, ezáltal pedig nem voltak abban a helyzetben, hogy kérhessék ügyféli jogállásuk elismerését, gyakorolhassák ügyféli jogaikat. Ezen garanciális jogszabályi rendelkezés megsértése kimeríti az Ákr. 123. § (1) bekezdés g) pontjában foglalt, az ügyfél mellőzésére vonatkozó semmisségi okot. Semmisségi ok fennállása esetén az Ákr. 123. § (1) bekezdése alapján a másodfokú környezetvédelmi hatóságnak a felülvizsgált döntést meg kell semmisítenie.

A megállapított jogszabálysértés a másodfokú eljárás során nem orvosolható.

A fentiek mellett a felterjesztett iratanyag áttanulmányozása eredményeként a másodfokú környezetvédelmi hatóság az egyes környezeti elemekre vonatkozóan az alábbi hiányosságokat állapította meg:

1. Levegőtisztaság-védelem

A Határozatnak tartalmaznia kell az aktuálisan engedélyezett, megszűnt, visszavont vagy átnevezett pontforrások egyértelmű, egységes felsorolását, az érintett engedélyszámok

feltüntetésével. A másodfokú környezetvédelmi hatóság megállapította, hogy az elsőfokú eljárásban keletkezett és rendelkezésre álló dokumentumok alapján **nem azonosíthatók egyértelműen a jelenleg ténylegesen üzemelő és engedélyezett pontforrások (különös tekintettel a P6 jelű pontforrás státusza).**

2. Zaj- és rezgésvédelem

A határozatnak tartalmaznia kell a telepítéssel, üzemeléssel és felhagyással kapcsolatos zaj- és rezgésvédelmi hatások vizsgálatára vonatkozó megállapításokat, és az ezekre alapozott előírásokat. Az engedélykérelem részét képező **hatásvizsgálati dokumentáció hiányos, és számos önellentmondást tartalmaz, amelyek – miután nem kerültek tisztázásra - a határozatban sem nyomon követhetők.**

3. Hulladékgazdálkodás

A másodfokú környezetvédelmi hatóság az alábbi hiányosságokat észlelte az elsőfokú környezetvédelmi hatósági eljárás vonatkozásában:

- A kérelem és kiegészítése, pontosítása szükséges a tervezett kapacitásmódosítás mennyiségeinek tekintetében.
- A Kérelmező nyilatkozatának beszerzése szükséges a szigetszentmiklósi telephelyére átszállított hulladékokkal kapcsolatban.
- A telephelyen keletkező, levegőtisztaság-védelmet szolgáló berendezésekből származó, por állagú hulladékok további kezelésére vonatkozó adatok nem állnak rendelkezésre.
- A kérelem kiegészítése szükséges a vizes töltésmentesítés technológiájára vonatkozóan.
- Az RTD berendezés működtetése esetében kiegészítő adatokra van szükség a technológia során felszabaduló szennyezőanyagokkal kapcsolatban.
- A kérelemben nem szerepel a kérelmezett tevékenység során keletkező hulladékok bemutatása, ezért ebben a tekintetben is kiegészítés szükséges.
- Pontosítani kell a különböző hulladékkezelési tevékenységek engedélyezett kapacitásainak mennyiségeit, a Kérelmező által benyújtott kiegészítés alapján.
- A telephelyen gyűjtött, előkezelt vagy hasznosított hulladékok esetében a vonatkozó jogszabálynak, illetve a tervezett tevékenység jellegének ellentmondó adatok kerültek megjelölésre.
- A Határozat nem tartalmaz előírást a telephelyen egyidejűleg gyűjthető veszélyes és nem veszélyes hulladékok mennyiségéről.

A másodfokú környezetvédelmi hatóság a hivatkozott hiányosságok kiküszöbölése iránti intézkedést mellőzte figyelemmel a fentiekben ismertetett semmisségi okra figyelemmel.

A másodfokú környezetvédelmi hatóság a semmisségi okra figyelemmel mellőzte a 624/2022. (XII. 30.) Korm. rendelet 3. számú melléklete, illetve az egyes közérdeken alapuló kényszerítő indok alapján eljáró szakhatóságok kijelöléséről szóló 531/2017. (XII. 29.) Korm. rendelet 1. melléklet 9. táblázat 4. pontja szerinti szakkérdések vizsgálata érdekében a szakértők és szakhatóságok megkeresését.

A másodfokú környezetvédelmi hatóság megállapította, hogy az Ákr. 123. § (1) bekezdés g) pontja szerinti semmisségi ok áll fenn, így az Ákr. 123. § (1) bekezdése, valamint az Ákr. 119. § (5) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint a Határozat megsemmisítéséről döntött.

Az elsőfokú környezetvédelmi hatóságnak a jogsérelem orvoslása érdekében meg kell keresnie Mátraverebély település jegyzőjét az eljárást megindító közlemény közhírré tétele céljából, valamint részletesen értékelnie kell a tényállás tisztázása körében rendelkezésére bocsátott iratokat.

A környezetvédelmi hatósági ügyekért felelős helyettes államtitkár mint másodfokú környezetvédelmi hatóság hatáskörét és illetékességét a Kvt. 71/A. § (1) bekezdése, a 71/B. § (1) bekezdése, a 624/2022. (XII. 30.) Korm. rendelet 1. § (2) bekezdése és a 7. § (2) bekezdése, valamint a 314/2005. (XII. 25.) Korm. rendelet 26/A. §-a állapítja meg.

Kiadmányozási jogom a Kvt. 71/B. § (1) és (2) bekezdésén, a kormányzati igazgatásról szóló 2018. évi CXXV. törvény 3. § (7) bekezdésének b) pontján, a központi államigazgatási szervekről, valamint a Kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról szóló 2010. évi XLIII. törvény 5. § (3) bekezdésének a) pontján, továbbá az Energiaügyi Minisztérium Szervezeti és Működési Szabályzatáról szóló 6/2025. (III. 14.) EM utasítás 1. mellékletének 88. § (1) bekezdésén alapul.

A határozat a fent hivatkozott jogszabályok mellett az Ákr. 80. § (1) bekezdésén és 81. §-án alapul.

A határozattal szembeni közigazgatási úton történő további jogorvoslat lehetőségét az Ákr. 116. § (1)-(2) bekezdése zárja ki, a döntéssel szemben a kereset benyújtását az Ákr. 113. § (1) bekezdés a) pontja, a 114. § (1) bekezdése, továbbá a Kp. 4. § (1) és 5. § (1) bekezdése biztosítja. A közigazgatási perre vonatkozó rendelkezések a Kp. 12. § (1) bekezdésén, 13. § (1) bekezdésének b) pontján, 39. § (1)-(2), (4) és (6) bekezdéseiben, 50. § (1) bekezdésén, 77. § (1)-(2) bekezdésén, 124. § (3) bekezdésén, valamint a bíróságok elnevezéséről, székhelyéről és illetékességi területének meghatározásáról szóló 2010. évi CLXXXIV. törvény 3/A. §-n és a 4. melléklet 2. pont 2.1. alpontján alapul.

Jelen határozat megküldésével a tevékenység telepítési helye szerinti Bátonyterenye Város jegyzőjét felhívom, hogy a közléstől számított 5 (öt) napon belül 314/2005. (XII. 25.) Korm. rendelet 10. § (3) bekezdése folytán alkalmazandó, 5. § (6) bekezdésében foglaltak szerint gondoskodjon a határozat teljes szövegének közhírré tételéről.

A határozat közléséről a Kvt. 71. § (1) bekezdés a) pontja és (3) bekezdésében, a 314/2005. (XII. 25.) Korm. rendelet 5. § (6) bekezdésében, valamint az Ákr. 89. §-a, illetve az Ákr. 26. § (1) bekezdés a) pontjában és a 85. § (1), (3) bekezdéseiben foglaltak szerint intézkedtem. A döntés közlésére az Ákr. 85. § (5) bekezdés a) pontja alapján az írásbeli közlés napja irányadó.

Budapest, dátum időbélyegző szerint

Dr. Dér Ádám
környezetvédelmi hatósági
ügyekért felelős helyettes
államtitkár

Kapják

1. Bányterenyé Város Önkormányzata (HK: 159136342)
2. SungEel Hitech Hungary Kft. (CK: 26200774)
3. Pásztói Polgármesteri Hivatal (HK: 509085733)
4. Pest Vármegyei Kormányhivatal Tűzvédelmi, Iparbiztonsági és Vízügyi Hatósági Főosztály, Vízügyi és Vízvédelmi Osztály (HK: 676308743)
5. Nógrád Vármegyei Kormányhivatal Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Hulladékgazdálkodási Főosztály (HK: 446270378)
6. Irattár